

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rudolphus Redeker D. & PP. Ad
Cohonestandas Exequias Quas ... Dn. Georgio Hagemeister/ Civi primario &
Iudicii Aedilitii Secretario fidelissimo Vidua eius maestissima Hodie hora 1. in
aede Jacobaea paratura est. Omnes Literatos & Literatorum fautores ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1640 [i.e. 1660]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777520222>

Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,
in G.Hagemeister.

R. 1600.

80.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS
FRANCISCUS KUDOLPHUS
SCHMIDT & P.
AD HONORIS TITULUM EXECUTIVUS
V. E. O. Speculatus & Doctor
D. N. GEORGIO
MAGISTRO
Civi primario & Judicii Publici
Vidua eius maritima
Höfcherstr. in der Jacobspforte
Omnes Literatos & Licentios
transactores, praprimos, Oves, d. m. o.
officio & studio in v. n.
ROSTOCKI
Typis JOHANNIS KILLI Anno 1790 M. L. X.

RECTOR UNIVERS. ROSTOCH.
HEINRICUS RUDOLPHUS *Kedeker!*
CIVIBUS ACADEM.

Salutem!

Quoties ipsum *Hominis* nomen intuemur, toties meritò ad humanæ imbecillitatis sortem contristamur: Homo enim ex humo dictus & factus *Genes. 2.* naturâ brevis est vitæ, foliorum generationi similis, & merum figmentum ex luto. Philippus Macedo ut penitius in inconstantis humanæ vitæ conditionem introspeceret, hominem, qui magna se jactantia effert, ac tanta superbia exultat, ut dominum ac domitorem cunctorum animalium se esse credat, animal esse mortale, caducum & omnium infirmissimum ex nominis intuitu judicavit. Quare puerum habuit, hoc quotidie sibi delegato munere fungentem, ut priusquam vel ipse prodiret, vel alius quisquam ad se admitteretur, hanc imbecillitatis notam ter sibi acclamaret: *Philippe homo es.* Et Simonides jussus sapiens aliquod dictum in medium proferre, hoc humanæ vitæ præceptum credidit; *Memento te hominem esse.* Unde sapienter quidem apud Homerum Ulysses dixit: *Nihil homine infirmum tellus animalia nutrit, inter cuncta magis:* Sive enim ad ortum sive ad progressum vitæ humanæ respexerimus,

rimus, ubiq; fallax rerum facies. Nam *Omnis caro fœnum,*
& *omnis gloria ejus quasi flos agri. Esa. 40.* Solus enim homo
â primo nativitatæ termino alienis opibus se tuetur: Nu-
dum ipso natali die natura in terram ceu matrem suam
abjicit & ad vagitum ploratumq; exponit, cum tamen
aliis animalibus natura vestem parat. Nam ovibus velle-
ra, avibus pennas, piscibus squamas & aliis animalibus
spinas, setas & pilos natura formavit, homo autem sine
ullo integumento nudus nascitur. Aliis animalibus na-
tura â primo ortus momento vel robur conservandi sese
indidit, vel cibum præsentem paravit: Homo autem nisi
in primis cunis sollicitè vinciat, in utilis fit & contrahi-
tur; ac uti in pueritia aliorum subsidiis indiget, ita adul-
tus multo labore, continuis vigiliis ac indefessa industria
victum & amictum quærere debet. Ita semper in metu,
molestia, conturbatione, luctu ac angore degit, donec ul-
timum tandem naturæ debitum serius vel citius exsolvat:
Neg; etiam dicente Ammiano Marcellino. *Ulla vis huma-
na vel virtus meruisse unquam potuit, ut quod præscripsit fatalis
ordo non fiat.* Ad quam sententiam etiam Homericum il-
lud redigitur,

*Non est qui fixas Parcarum avertere leges,
effugere aut possit*

Inde Silenus vetustate clarus poeta quâdo infirmitatem
& inconstantiam hominis contemplatus est, *Maximum*
dixit *munus homini à Deo esse, non nasci: proximum autem in pri-
mo vitæ limine occumbere.* Et Getæ Thraciæ populi soliti
sunt puerperia lugere, ut indicarent infortunia humana,
quibus humana ingenia Indies excruciantur. Sanè,
nihil aliud est vita in terris, quam morbus perpetuus, mi-
seria inextricabilis, & cursus continuus ad mortem & se-
pulcrum; homo enim vanitati similis *Psal. 144.* est sicut
umbra

umbra super terram. Nam verum est quod Job queritur homo natus de muliere, brevi tempore vivit & multis miseriis repletur. Qui quasi flos egreditur & conteritur, & fugit veluti umbra & nunquam in eodem statu permanet. Quoniam homo umbra est & fumus & insomnium, cujus vita quam ocysissime avolat. Nam uti prima ætas ingenti amentia repleta est, ita subsequens innumerabili miseriarum molestia circumdata insperatò evanescit. Hanc etiam humanæ legis immutabilem sortem subiit & explevit Vir tam doctrinâ quàm virtutibus civilibus Præstantissimus DN. GEORGIUS HAGEMEISTER, cui longiores dies, si in votis humanis fuisset positum, ex animo vovissemus, nisi æterno Deo, qui vitam & mortem hominis sua potenti manu regit, aliter placuisset. Quis enim, sive respexerit vitam ejus inculpatam, sive officiũ quod in utilitatem hujus civitatis contulit indefessum, sive viduam, acerbissimis lacrimis insperatam optimi Mariti mortem deplorantem, sive liberos in primo ætatis curriculo dulcissimi parentis subsidiis orbatos, non simul cū dolore tam infelicẽ casum prosequeretur: Fuit enim cui superstiti omnes boni favebant, & propter modestos mores & raram seculi probitatẽ jure meritò favere debebant. Natus autem est pie defunctus DN. GEORGIUS HAGEMEISTER, hic Rostochii parentibus honestissimis Anno 1617. d. 21. Aug. & renatus sacro baptisate, in Ecclesiam Christi cooptatus est. Pater ipsi fuit Vir honestissimo eruditionis & virtutum elogio Spectatissimus DN. GEORGIUS HAGEMEISTER, Senator Reipub. hujus Rostoch. Amplissimus: Matrẽ autem habuit Matronam fœmineis virtutibus ornatissimam MARGARETHAM *Beselins*/ quam, (cum rara felicitate ad septuaginta tres annos vixisset) hoc anno ad sepulcrum quietis conmitatus est. Avus paternus ipsi fuit Vir Clarissimus

mus

mus DN. GEORGIUS HAGEMEISTER, Sereniss. Ducis Mecklenb. olim Secretarius Camerae, & Oeconomus Güstroviensis fidelissimus: Aviam Paternam habuit foeminam laudatissimam REGINAM *Srügers*. Avus Maternus ipsi fuit Vir Amplissimus DN. CHRISTIANUS *Beselein*/ Senator quondam & Camerarius Reipubl. patriæ bene meritus: Avia Materna fuit matrona ornatissima MARGARETHA *Burschops*. Ex hisce majoribus natus DN. GEORGIUS HAGEMEISTER, primam juventam non in turpi otio, sed honesto negotio assiduus transegit; neq; in adultiori ætate ab honesto labore defecit. Pater enim ejus cum sciret nullum thesaurum pretiosorem, nullumque patrimonium stabilius liberis relinqui posse, quam ingenuam educationem, honestis literis suffultam, nihil eorum intermisit, quæ ad informationem filii non degeneris pertinere credidit; Quapropter tam publicis quam privatis præceptoribus eum erudiendum sollicite commendavit. Cum autem jactis humanioris literaturæ fundamentis dignus videretur qui ex trivialibus & grammatarum claustris in Scholas Regias quas Academies vocamus ad majora virtutis & bonæ indolis specimina ablegaretur, Anno 1635. tum Præceptorum Judicio, tum Parentis prudentissimi consilio Lugdunum Batavorum ceu ad emporium literarum præclarissimum missus est. Neq; ibi duntaxat substitit, verum etiam alias celeberrimas Bataviæ academias Studiorum cupidissimus invisit, nec invisit tantum sed etiam pro virili studiis liberalibus operam dedit. Anno 1637. domum à parentibus revocatus, in celeberrima hac Universitate, præcipue sub Præsidio Viri Consultissimi & Excellentissimi DN. JOACHIMI SCHNOBELII, Jcti & Antecessoris olim celeberrimi, hodie Sedinensium Syndici gravissimi, studio jurisprudentiæ

dentiā industriam dedit operam; donec Anno 1646. sitorum Parentum consensu cum pudicissima & honestissima Virgine URSULA Korffs/ Viri probatissimi & Civis Rostochiensis primarii DN. CHRISTIANI Korffs/ filia sacra matrimonii jura iniisset. Quemadmodum itaq; hoc matrimonium quæta animorum conjunctione inviolatum, ita divina benedictione & læta prole fuit beatum & fecundum: Tres enim filios JOHANNEM GEORGIUM, GEORGIUM & JOHANNEM & unicam filiulam MARGARETHAM ELISABETHAM vidit parens, quorū primogenitus in immatura ætate ex hac vita discessit, reliqui Patre dulcissimo ceu præsidio humano orbatī quamvis in tenerâ ætate, tamen superstites, cū matissima Matre lachrymis parentis obitum acerbissime deplorant. Deus qui est fons bonitatis & gratiæ, qui est pater viduarum & orborum, illorum curam suscipiat. Quod vitam ejus attinget *tam* in ecclesiasticis quam politicis talem se gessit, quales plures bene ordinata Respub. cupit, quemadmodum enim Verbi Divini sedulus fuit auditor & cultor, ita in vita politica hoc egit ut omnium voto longiori vitæ termino dignus videretur, siquidem propter perspectam prudentiam primò ab Amplissimo hujus Urbis Senatu ante aliquot annos inter centum viros tanquam publici consilii participes connumeratus, deinde sedecem Vir creatus & Cassæ publicæ præfectus est: Tandem etiam Secretarius Judicii Ædilitii, des Gewettes dicti, constitutus, summa fide illi officio præfuit. Postquam autem 10. d. Novembris ardentissima febre correptus est, nec medicamina ab Excellentissimo & Experientissimo DN. JOHANNE BACHMEISTERO, P. P. & Reipubl Phys. Collega nostro conjunctissimo, sedulo adhibita, nec viduæ, nec liberorum miserimi planctus vim mortis avertere potuerunt.

Cum

Cum ergo vires morbi de die in diem auctas sentiret, de animæ salute in primis fuit sollicitus. Et accersito DN. JOHANNES QUISTORPIO, SS. Th. D. PP. & Pastore Jacobæo vigilantissimo, Collega venerando, ab immundis peccatorum sordibus sanguine Agni se purgavit, & Sacra Synaxi tanquam viatico ad vitâ æternâ devotè accepta, ardentissimis præcibus Salvatori suo Jesu Christo animam suam obtulit, adeoq; qui longiores vitæ dies sperabat in ipso flore virilitatis 16. *hujus*, vitam cum morte commutavit. Cum itaq; defuncti corp9 hodie debeat terræ demandari: Vosego Cives Academicos honoratissimos, omnesq; literatos & literatorū fautores amantissimos, ad lugubre hoc humanitatis officium hortor & invito: Exsolve quæso ultimum honorem Viro olim integerrimo, præbete solamen Viduæ liberisq; ac cognatis mæstissimis, præbete vos Christianos dū defuncti corpus ad suū sepulcrū frequentipræsentia & decenti honestate comitamini. Dabam

Rost. sub Sigill. Acad. 21. Novemb. Anno Christi 1710. Jc. Ic. LX.

Conventus fiet in templo Jacobæo.

dentia^e industriam dedit
 rum Parentum consensu
 Virgine **URSULA** *Korffs*
 stochiensis primarii DN. C
 matrimonii jura iniisset.
 trimonium quieta animo
 ita divina benedictione & la
 dum: Tres enim filios **JO**
GEORGIUM & **JOH**
MARGARETHAM **ELISA**
 primogenitus in immatura
 qui Patre dulcissimo ceu pr
 vis in tenera aetate, tamen
 lachrymis parentis obitum
 qui est fons bonitatis & gra
 orborum, illorum curam
 tinet *tam* in ecclesiasticis q
 quales plures bene ordina
 dum enim Verbi Divini se
 in vita politica hoc egit ut
 termino dignus videretur,
 prudentiam primo ab Amp
 te aliquot annos inter cent
 filii participes connumerat
 & Cassa publicae praefectus
 rius Judicii Edilitii, des *Gen*
 fide illi officio praefuit. Po
 bris ardentissima febre corre
 Excellentissimo & Experie
BACHMEISTERO, P. P. &
 conjunctissimo, sedulo adhu
 rum miserimi planctus vin

nec Anno 1646. suo
 sima & honestissima
 tissimi & Civis Ro
NI *Korffs* / filia sacra
 odum itaq; hoc ma
 ctione inviolatum,
 it beatum & foecun
M GEORGIUM,
 & unicum filiolum
 vidit parens, quoru
 ac vita discessit, reli
 mano orbatu quam
 u maestissima Matre
 ne deplorant. Deus
 pater viduarum &
 Quod vitam ejus at
 icis talem se gessit,
 cepit, quemadmo
 uditor & cultor, ita
 voto longiori vita
 propter perspectam
 us Urbis Senatu an
 quam publici con
 edecem Vir creatus
 em etiam Secreta
 onstitutus, summa
 em 10. d. Novem
 ce medicamina ab
N. JOHANNE
 yf. Collega nostro
 vidua, nec libero
 ertere potuerunt.
 Cum

